

Credit foto copertă: © Ștefan Ioan

© 2026 by Editura Lebăda Neagră

Această carte este protejată de legile copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

www.blackswanpublishing.ro

Editura Lebăda Neagră
Iași, Str. Plopilor fără Soț, nr. 45, 700273

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CORNELIUS, JAN

În al nouălea cer păcat că nu merge liftul / Jan Cornelius. - Iași :
Lebăda Neagră, 2026

ISBN 978-630-330-195-2

821.135.1

JAN CORNELIUS

*În al nouălea cer
Păcat că nu merge liftul*

Lebăda Neagră
Iași, 2026

Prolog

Întrebat de prietenii săi de ce, de săptămâni în șir, stă întins pe burtă și refuză să adopte poziția verticală obișnuită, astronomul a răspuns că, după zeci de ani de cercetări, a descoperit o planetă aflată la sute de mii de ani-lumină de Pământul nostru și că, pe acea planetă, trăiesc, de asemenea, ființe umane care seamănă cu noi ca două picături de apă, cu singura diferență că stau în cap.

Mai mult, după cum a explicat astronomul, el a reușit, în cadrul unui incredibil experiment, să stabilească o legătură directă cu un alt astronom de pe acea planetă și astfel a constatat irevocabil că întregul flux de gândire al interlocutorului său corespundea în cele mai mici detalii cu propriile sale gânduri, cu singura diferență că gândurile celui alt decurgeau invers.

„Era ca și cum mi-aș fi citit propriile gânduri într-o oglindă. Colegul meu extraterestru gândea complet pe dos”, a declarat astronomul, cuvânt cu cuvânt.

Această constatare l-a adus, după cum le-a mărturisit astronomul colegilor săi pământeni, într-un impas logic, deoarece, având în vedere relativitatea general acceptată, s-a ivit brusc întrebarea dacă nu cumva el și, împreună cu el, toți ceilalți locuitori ai Pământului ar fi cei care acționează greșit, stând în picioare și gândind așa cum o fac acum.

Ca atare, astronomul a decis să descopere adevărul adevărat și, practicând muncă de pionierat, a devenit primul om de pe Pământ care a stat săptămâni întregi în cap, gândind pe dos. Însă prin acțiunea aceasta nu s-a schimbat nimic, în afară de faptul că toată lumea îl considera sărit de pe fix.

„Astfel am ajuns la concluzia”, a continuat astronomul *ad litteram*, „că nu mă aflu pe drumul cel bun și că nu numai poziția verticală, dar și statul în cap sunt demne de îndoială”.

Prin urmare, astronomul s-a întrebat foarte serios dacă adevărul nu se află, așa cum se întâmplă adesea, în cu totul altă parte decât acolo unde îl căutăm noi și a ajuns la concluzia definitivă că da.

„Am avut brusc revelația”, a spus astronomul, textual, întins pe burtă, „că trebuie să existe undeva în univers și o planetă rațională unde toți locuitorii nu stau nici în picioare, nici în cap. Atâta doar că nu știu unde.”

2024

București

7 aprilie

Dragă Fiscule,

Voi fi sincer cu tine: din păcate, anul trecut am făcut evaziune fiscală, drept care de o lună nu pot să mai adorm nici dacă număr oi, pur și simplu nu mai am somn. Prin urmare, îți trimit 5 lei în acest plic, ca o mică despăgubire morală. Normal, fără adresa expeditorului, ai vrea tu! Dacă voi dormi prost în continuare, îți voi mai trimite încă 5 lei.

Cu stimă,

Un insomniac la stână

Răspunsul oficial

Către: Stimate cetățean insomniac,

Confirmăm primirea sumei de 5 lei. Totodată, am apreciat mențiunea „Ai vrea tu!”.

Vă informăm că am trimis plicul la laboratorul de criminalistică pentru analiza ADN-ului de pe lipici, sperând totodată că ați lins și timbrul. Nu vă speriați, costul analizei va fi adăugat, desigur, tot în sarcina dumneavoastră.

Dacă observați că tot nu puteți dormi, vă rugăm să nu mai trimiteți bani cash prin poștă. Data viitoare, lăsați cei 5 lei sub pietroiul din fața primăriei și anexați o fotocopie a buletinului. De asemenea, nu uitați să ne faceți cu mâna în dreptul camerei de supraveghere.

Cu stimă,
Inspectorul pentru Cazuri Disperate,
Secția Bau-Bau-Te găsim oriunde

8 aprilie

Am stat și m-am tot gândit: Mai bine sărac lipit cu o căruță de bani, decât putred de bogat fără niciun sfânt.

Iași

12 aprilie

Personaje: Mira, copilul; Florin și Amelia, părinții; eu.

Venind la Iași, am cumpărat la aeroport un pachet mare cu bomboane umplute, pentru Mira, și i l-am dat lui Florin. Așa că Florin, când a dus-o pe Mira la grădiniță, i-a dat ei bomboanele. După masă, Mira a povestit acasă că a împărțit cu prietenii ei bomboanele: una tu, una eu.

— Mira e genială! Mă bucur că e atât de generoasă! I-a spus Florin Ameliei.

— Tu nu te uiți?! Bomboanele erau umplute cu alcool, a spus Amelia.

— Azi, la grădiniță, copiii au fost foarte veseli, a spus Mira.

16 aprilie

Aseară am fost la Hotelul Ramada, în Iași, la o petrecere cu participanții la Librex. La un moment dat, mă întrețin cu un domn în vârstă, înalt și slab, cu umor. Vorbim, râdem, vorbim. Îmi spune că nu stă la Iași, ci la Cluj.

— Oho, zic eu, în anii '70, ca student, am fost odată, din partea Timișoarei, la Cluj, la cenaclul *Echinox*, și

am citit acolo proză absurdă, iar cinaclul era condus de un anume Ion Pop, care m-a tot lăudat. Fain om! L-aș recunoaște și azi dintr-o mie, imediat.

— Da, zice, vă cred. Eu sunt Ion Pop.

17 aprilie

Plec din Iași. Frumos aeroportul nou de aici, acuși e îmbarcarea. Timpul de îmbarcare în română se numește exact ca în germană: BOARDING TIME. În engleză nu știu.

Düsseldorf

19 aprilie

Singurătatea e mai plăcută când ești cu mai mulți împreună.

21 aprilie

Stau și mă întreb, cine răspunde în primul rând de fericirea ta: partenerul, copiii, pisica sau poliția?

23 aprilie

Am observat că se citește enorm. Scriitorii care nu scriu niciodată nimic sunt cei mai citiți.

25 aprilie

Subiectul, nu se desparte de predicat prin virgulă.

26 aprilie

Un poet român care nu va fi uitat niciodată: Gheorghe Cojbook.

28 aprilie

Azi am văzut prima buburuză. Întotdeauna m-a încântat cum sună cuvântul „buburuză”. O poveste cu o buburuză: Cu mulți ani în urmă am vizitat o familie de prieteni francezi, la Saint-Étienne, care aveau o fetiță de trei ani. Am descoperit pe câmp o buburuză.

– Buburuza, buburuza! i-am spus fetei, arătându-i buburuza.

Fetița și-a strigat exaltată mama:

– *Maman, maman, une boubourouse!*

– *Une quoi?! a strigat mama speriată.*

Fetița i-a arătat mamei buburuza. Așa s-a terminat povestea cu buburuza.

29 aprilie

Cum se spune corect? „Persoana întâia” sau „persoana a doua”?

3 mai

„Ca să mă țin de promisiuni, nu le fac.”

English translation: „To keep my promises, I don't fuck them.”

4 mai

Dacă aș fi tu, aș prefera să fiu eu.

Rosian Mirela: Dacă ziceți dumneavoastră, totul e mai plin de umor și chiar râdem din tot sufletul, sunteți inconfundabil!

8 mai

„Pentru un actor, lucrul cel mai important este să știe să plângă sau să râdă. Ca să plâng, mă gândesc la viața mea sexuală. Ca să râd, la fel.” – Glenda Jackson

10 mai

Partea a doua a piesei *Waiting for Godot*:

palme, dar o depresie severă e ceva pe care te poți baza! Și dacă o îngrijești cu atenție, ai putea, dacă ai noroc, să o păstrezi toată viața, nu-i așa?”

Dar n-am reușit deloc să-l conving. Se tâmpise complet, mi-era și milă de el. „Vreau să mă pot bucura din nou de viață, am nevoie de fericire!”, spunea tot timpul. Așa chiar că nu mai poate fi ajutat; acum a început o terapie și s-ar putea să-și revină. Așa că îi țin pumnii să dea greș, îi doresc asta din tot sufletul!

Fericirea? Poți s-o uiți, să dai cu ea de pereți. Toate poveștile cu fericire se termină prost. Eu sunt mai degrabă genul depresiv. Nu pot să râd de nimic. Dar e foarte bine așa! Mă simt super, nu ca Wolfgang, omul era, acum doi ani, complet deprimat și avea ambiția să învețe să râdă din nou. Așa că a urmat un seminar de răs la Universitatea Populară: „Răs pentru începători” în primul an, „Răs pentru avansați” în al doilea, sub îndrumarea competentă a unui anume dr. Cheese.

Acum Wolfgang are titlul de Râzător Diplomat, cu șampilă. E foarte bun în domeniu, trebuie să recunosc. Singura problemă e că nu are niciun motiv de răs, dar, cu toate astea, îi iese foarte fain. Cele mai reușite hohote le scoate Wolfgang, atunci când nu-l vede nimeni. Zilnic, râde după terminarea programului, între orele 19 și 21, la el acasă, în pivniță. Nevastă-sa se uită în timpul ăsta la televizor, la diferite seriale. Singură, ce să facă... Normal că e furioasă pe Wolfgang, se gândește chiar să-l dea afară, atunci gata cu râsul, și de ce nu, ce tot atâta râs! Sincer vorbind, mie nu mi s-ar putea întâmpla așa ceva niciodată. E excelent așa, e tâță de mătă! Poftim? A râs cineva? Foarte bine, acuși n-o să mai râdă!

The end

Cuprins

<i>Prolog</i>	7
---------------------	---

2024

București	9
Iași	11
Düsseldorf	13
Eygalières, Provence	18
Authou, Normandia	20
Timișoara	22
Düsseldorf	28
Iași	29
Ipotești	30
Iași	32
Düsseldorf	34
München	38
Düsseldorf	39
București	42

2025

Makadi Bay (Egipt)	49
Düsseldorf	50
Roma	55
Düsseldorf	57
Bucureşti	58
Leipzig	60
Düsseldorf	61
München	69
Düsseldorf	72
Bucureşti	73
Normandia	75
Paris	76
Normandia	77
Tours	79
Düsseldorf	81
Timișoara	88
Moldova Nouă	89
Reșița	90
Timișoară	91
München	96
Düsseldorf	97
Iași	100
Ipotești	101

Iași	102
Dortmund	104
Bucureşti	123
Germania	126

2026

Dubai	143
Al Aqqa Beach, Fujairah	147
Düsseldorf	150
Mallorca	179
Düsseldorf	184
<i>Epilog</i>	199